

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 120. Florentinorum & Bononiensium responsum super quæstione de
convocando Concilio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

Sæcul. XV
A.C. 1408

§. CXIX.

Literæ a Benedicti Cardinalibus ad eundem, & a toto S. Collegio ad omnes Prælatos datæ.

Bourg.
Prob. reg.
535. 540. 541
Labe tom.
XI Conc.
p. 2. fol. 214.

Haud seignioribus stimulis Cardinales Petri de Luna suum quoque Pontificem urgebant, ut ad Concilium, quod ad vigesimam quintam proximi Mensis Martii diem Pisæ celebrandum indixerant, accederet, postulantes ab eo, ut huic convocationi suo quoque consensu adstipularetur, ac vel per se, vel Procuratores suos plena auctoritate instratos interesset, declarant tamen, quod si renuerit, nihilominus se a cæpto nequaquam destituros proposito, sed cuncta, quæ Concilium pro unione Ecclesiæ necessaria censuerit, executioni datus. Posthæc tam isti, quam Cardinales Gregorii communi consilio ad omnes utriusque Obedientiæ Prælatos litteras dederunt, queis illos ad idem Concilium invitarunt.

§. CXX.

Florentinorum, & Bononienfum responsum super quæstione de convocando Concilio.

Antonin. l. 3. tit. 22. §. 2. c. 5.

Dum interea Cardinales pro congreganda Synodo mutua conferunt consilia,

filia, quædam dubitatio plures suspensos Sæcul. XV.
 tenet, scilicet, *qua auctoritate hoc Gene-* A. C. 1408.
rale convocaretur Concilium? Quoniam,
 inquietabant illi, soli summo Pontifici com- Bzou ann.
 petit Conciliorum Canones de rebus Ec- 1408. n. 4.
 clesiæ agentes firmandi potestas. Hæc
 quæstio integrum triduum Florentiæ
 matura deliberatione discussa est, tan-
 demque unanimi voto conclusum, in
 præsenti rerum statu jus convocandi
 Concilium, in quo Competitorum caus-
 sam dijudicarent, ac Pontificem alium e-
 ligerent, ad Cardinales devolvi. Pariter
 Universitas Bononiensis in hanc senten-
 tiam abiit: incertum esse, quisnam ex
 hisce duobus æmulis legitimus Papa fo-
 ret, proin minime dubitandum, neutrum
 eorum unquam huic convocationi suo
 suffragaturum consensu; etiam constare,
 nec istum, nec illum in particulari tale Con-
 cilium convocare posse, cum ab una dun-
 taxat Ecclesiæ parte tanquam Papa a-
 gnosceretur, & denique summam negotii
 unice in extirpatione schismatis hærere,
 quam tamen uterque per abdicationis
 viam procurare jurata fide promisisset;
 Ergo, conclusit universitas, cuncta hæc
 rationum momenta persuadent, ut hæc
 duo Collegia in unum congregata in præ-
 senti rerum articulo Concilium convo-
 candi potestate gaudeant, accedente con-
 sensu majoris partis Principum, Prælato-
 rum

Sæcul. XV. rum, atque fidelium, qui, cum ipsimet
A.C. 1408. sint Ecclesia, seu Cætus Christianorum,
 in tali casu ipsos Cardinales ad hunc a-
 etum idoneos reddendi facultate pollut.

§. CXXI.

Gregorius a sibi addicatis desertus.

Bzov. n. 15. Hæc decisio non parum Cardinales in proposito, quo Synodum convocate decreverant, firmabat. Gregorius vero a Florentinis de hoc Cardinalium consilio per epistolam edoctus, die octava Martii anni sequentis respondit, integrum conscribendo apologiam, commovendis animis admodum idoneam, qua se purgare conatus est, postulans, ut a Conclio Pisis congregando desisteretur, atque alias feligeretur locus, ad quem se quoque accessurum spoondit. Sane Gregorius haud levibus rationum momentis ad impediendum Pisanum concilium urgebatur; Nam Balthasar Cossa Cardinalis tituli S. Eustachii, & Vicarius Ecclesiæ Romanæ ab utroque Collegio in unum congregato renuntiatus sub gravissimis prohibuit poenis, ne deinceps sive Benedictus, sive Gregorius pro Pontifice haberetur, ac ideo Bononienses Antonium Corarium, quem Gregorius ejusdem Patruus Episcopum Bononiensem creaverat,